

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/99/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513205076
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Vanca
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7513205076.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: CD Z., s.r.o., T. vězňů XXXX/XX, W. Y., XXX XX T. 1, S. republika, IČO: XXX XX XXX, zastúpeného S. T., s.r.o., J. 4, F., K.: XX XXX XXX proti odporkyni: X. U., bytom H. hrdinov XOX/XX, Y. nad F., o zaplataenie 278,00 eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 27.11.2013, č.k. 18C/430/2013-38 takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie súdu prvého stupňa.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením konanie podľa § 109 ods. 2 písm.c/ O.s.p. prerušil a to až do skončenia konania, vedeného pred Súdny dvorom Európskej únie pod sp.zn. veci C-558/13.

Rozhodol tak v konaní, ktoré sa začalo doručením návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 16.10.2013 v konaní č.k. 6Co/156/2013-43, ktoré nadobudlo právoplatnosť 22.10.2013, predložil podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 19 ods. 3 písm.b/ Zmluvy o Európskej únii Súdny dvor Európskej únie prejudiciálnu otázku: „Či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1996 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla“.

Uviedol, že Súdny dvor Európskej únie potvrdil doručenie návrhu na začatie konania o prejudiciálnej otázke a toto konanie je vedené pod č. C-558/13.

Rozhodnutie o prerušení konania súd prvého stupňa odôvodnil ust. § 109 ods. 2 písm.c/ a § 111 ods. 1, 2 O.s.p. a dospel k záveru, že od rozhodnutia Súdneho dvora o prejudiciálnej otázke vo veci C-558/13 závisí vývoj v predmetnej veci, a preto konanie prerušil.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd zrušil uznesenie a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázal na to, že uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/156/2013 o položení prejudiciálnej otázky a o prerušení konania nie je právoplatné, lebo bolo voči nemu podané odvolanie a teda formulovaná prejudiciálna otázka nebola právoplatne predložená Súdny dvor Európskej únie a tým nebol založený žiadny dôvod

na prerušenie konania. Rovnako namietal, že v prejednávanej veci možno riadne pokračovať bez prerušenia konania, pretože formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná. Právny poriadok, či už vnútroštátny ako aj medzinárodný, ktorý je možné na vec aplikovať, je v rozsahu pre rozhodnutie v tejto veci jednoznačný a nie je potrebné získať odpovede na formulovanú prejudiciálnu otázku.

V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove - uznesenie sp.zn. 10Co/79/2013 zo dňa 5.9.2013, z ktorého je zrejmé, aké právne predpisy je potrebné na vec aplikovať a akým spôsobom ich vykladať.

Ďalej uviedol, že súdom prvého stupňa označené konanie o prejudiciálnej otázke nerieši otázku, ktorá by mala význam pre toto súdne konanie, preto nie je daný dôvod na prerušenie tohto súdneho konania.

Krajský súd v Prešove predložil Súdnemu dvoru EÚ hypotetickú otázku a navyiac nerešpektoval platné procesné predpisy uplatniteľné na konanie vo veci samej a nerešpektoval skutočnosť, že aj prvostupňový súd aj odvolací súd má aplikovať predovšetkým jednoznačný procesný rámec určený ním, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Tvrdil, že prejudiciálna otázka je vykonštruovaná a na konanie vo veci samej je nutné pozeráť sa len v rámci uplatniteľných procesných predpisov, či nariadenie o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu umožňuje napriek svojmu ustanoveniu čl. 5, 7 a 9 a napriek celkovej pasivite odporcu nariadiť pojednávanie, vykonávanie dôkazov a skúmať ex offo zmluvu a kauzu právneho vzťahu.

Krajský súd v Prešove teda nerešpektoval prednosť nariadenia o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu a položil svojim uznesením hypotetickú otázku, tzn. otázku, ktorá smeruje na rozpor vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá nie je primárne použiteľná vo veci samej so sekundárnym právom EÚ.

Prejudiciálna otázka sa netýka výkladu práva Únie, ktorý by súd objektívne potreboval pre rozhodnutie vo veci samej, resp. únieové ustanovenie, o výklad ktorého vnútroštátny súd požiadal, nie je možné aplikovať na prebiehajúci spor.

Prvostupňový a odvolací súd - Krajský súd v Prešove, nedodrжал nariadenie o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu a tým poprel jeho práva v rozpore s nariadením, nerešpektoval uplatniteľný procesný predpis, najmä skutočnosť, že celé konanie je v zásade písomné a nerešpektoval nariadením stanovenú hospodárnosť a rýchlosť konania a tiež svoju týmto nariadením výslovne obmedzenú preskúmvaciu právomoc.

Možnosti ex offo skúmania skutkového a ďalšieho právneho základu je nariadením o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu v zásade vylúčená, podľa siedmeho bodu preambuly k nariadeniu európske konanie musí zaručiť rovnaké podmienky pre veriteľov a dlžníkov v celej Európskej únii a podľa ods. 9 preambuly súd alebo tribunál by mal rešpektovať právo na spravodlivý proces a zásadu kontradiktórneho procesu. Práva dlžníka, aj ak ide o spotrebiteľa, sú jednoznačne a výlučne dané procesným postupom stanoveným nariadením o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu a nemajú byť ex offo modifikované súdom. Vzhľadom na zásady hospodárnosti a účinnosti konania je možné predkladať prejudiciálne otázky až po vyjadrení účastníkov konania. Krajský súd v Prešove svojím postupom mu neumožnil vo veci samej sa k prerušeniu konania z dôvodu predloženia prejudiciálnej otázky akokoľvek vyjadriť.

Ďalej uviedol, že Slovenská republika je viazaná obsahom Ženevskej zmenkovej konvencie a Ženevskeho jednotného zmenkového zákona, pričom reálnym výrazom tejto viazanosti bol úplný prenos obsahu týchto medzinárodných zmlúv do zák.č. 191/1950 Zb., ktorý je naďalej bez zmeny účinný na území Slovenskej republiky a je rozhodným hmotnoprávnym normatívnym aktom aj v tejto prejednávanej veci. Označené medzinárodné zmluvy majú prednosť pred právom EÚ a to podľa čl. 351 Zmluvy o EÚ. Nie je preto možné položiť prejudiciálnu otázku tak, že bude pomerovaná z hľadiska rozporu vnútroštátna právna úprava obsahovo zhodná s medzinárodnou právnou úpravou, s úpravou sekundárneho práva EÚ. Medzinárodná právna úprava má vždy prednosť pred sekundárnym právom.

Odvolací súd prejednal odvolanie navrhovateľa v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 28.3.2013 bol súdu doručený návrh na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia spolu s písomnými dôkazmi (originál zmenky, plnomocenstvo, výpis z Obchodného registra, osvedčenie na registráciu pre daň z pridanej hodnoty). Po vyriešení otázky vecnej a miestnej príslušnosti, súd vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku a následne napadnutým uznesením konanie prerušil.

Je potrebné uviesť, vychádzajúc z obsahu spisu, že navrhovateľ v tomto konaní návrhom podľa čl. 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, uplatnil proti odporcovi svoju pohľadávku. Navrhol, aby súd prvého stupňa vydal rozsudok, ktorým uloží odporcovi zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu 278,00 eur, zmenkový úrok vo výške 0,25% denne zo sumy 278,00 eur od 25.1.2011 do zaplatenia, 6% ročný úrok zo zmenkovej sumy t.j. zo sumy 278,00 eur od 11.4.2011 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3% zmenkovej sumy, teda 0,93 eur a náhradu trov konania.

Navrhovateľ teda nežiada vydať na základe predloženého prvopisu zmenky zmenkový platobný rozkaz podľa § 175 ods. 1 O.s.p., ale navrhuje, aby súd vo veci vydal rozsudok.

Podľa § 175 ods. 1 O. s. p., ak navrhovateľ predloží v prvopise zmenku alebo šek, o pravosti ktorých niet dôvodu pochybovať, a ďalšie listiny potrebné na uplatnenie práva, súd vydá na jeho návrh zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz, v ktorom odporcovi uloží, aby do troch dní zaplatil požadovanú sumu a uhradil trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal námietky, v ktorých musí uviesť všetko, čo proti zmenkovému platobnému rozkazu alebo šekovému platobnému rozkazu namieta. Zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz sa musí doručiť do vlastných rúk odporcu. Ak nemožno návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu alebo šekového platobného rozkazu vyhovieť, nariadi súd pojednávanie.

Z citovaného ustanovenia § 175 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že súd môže vydať zmenkový platobný rozkaz len ak navrhovateľ navrhne vydať zmenkový platobný rozkaz a predloží prvopis zmenky. Bez výslovného návrhu navrhovateľa súd nemôže vydať zmenkový platobný rozkaz. To znamená, že ak navrhovateľ v prejednávanej veci predloží súdu spolu s návrhom prvopis zmenky, ale nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz, súd nemôže v tomto konaní vydať zmenkový platobný rozkaz a v tomto konaní nebude nasledovať námietkové konanie podľa § 175 ods. 4 O. s. p. a zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového.

Odvolací súd nespochybnuje tvrdenie navrhovateľa v odvolaní, že zmenkové záväzky sú špecifické, sú abstraktné a nespornosť záväzku zo zmenky znamená, že majiteľ zmenky - navrhovateľ nemusí pri predložení zmenky na zaplatenie a v konaní o vymáhanie práv zo zmeniek predložiť a preukazovať nič iné, iba to, že je vlastníkom zmenky a je preto výlučne na dlžníkovi zo zmenky, aby v rámci prípadného súdneho konania vzniesol svoje námietky a tieto námietky v súdnom konaní preukázal. Tieto práva zo zmenky a povinnosti zo zmenky môžu v prípadnom súdnom konaní plne uplatniť navrhovateľ aj odporca vtedy, ak sa vedie konanie podľa § 175 ods. 1 O. s. p., teda ak navrhovateľ predložil súdu prvopis zmenky a navrhne súdu, aby vydal zmenkový platobný rozkaz podľa § 175 ods. 1 O. s. p. Ak súd v takomto konaní vydá zmenkový platobný rozkaz, odporca má možnosť do 3 dní podať proti zmenkovému platobnému rozkazu písomné námietky, v ktorých musí koncentrovane uviesť všetko, čo proti zmenkovému platobnému rozkazu namieta. Rozsah a dôvody námietok pre jednotlivé zmenkovo zaviazané osoby určuje osobitne Zákon zmenkový a šekový. V prejednávanej veci však nebude vydaný zmenkový platobný rozkaz, pretože navrhovateľ to nenavrhol, preto súd v konaní nebude procesne postupovať podľa § 175 ods. 1 O. s. p., ktorý upravuje postup súdu v konaní o zmenkovom platobnom rozkaze.

Odvolací súd považuje v tomto konaní za nesporné, že na prejednávajúcu vec je potrebné aplikovať Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Neznamená to však, že ak navrhovateľ predložil v tomto konaní ako jediný listinný dôkaz prvopis zmenky, že súd podľa čl. 4/4. tohto nariadenia, ak sa domnieva, že informácie, ktoré poskytol navrhovateľ nie sú dostatočne jasné, alebo primerané a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, že nemôže navrhovateľovi uložiť povinnosť doplniť informácie alebo dokumenty, alebo vziať pohľadávku späť v lehote určenej

súdom. Na tento účel vnútroštátny súd použije vzorové tlačivo B, ktoré je uvedené v prílohe II tohto Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007. Podľa čl. 5/1 tohto Nariadenia, Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné, avšak súd môže nariadiť ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak o to požiada niektorá zo strán. Preto súd prvého stupňa v tomto konaní o vydanie rozsudku, môže od navrhovateľa požadovať okrem predloženej zmenky aj iné listinné dôkazy a môže vo veci nariadiť aj ústne pojednávanie.

Odvolaciemu súdu aj súdu prvého stupňa z ich rozhodovacej činnosti je známe, že obchodná spoločnosť T. s.r.o., T. XX, F. ako remitent (osoba, ktorej sa má platiť zo zmenky) uvedená na predmetnej vlastnej zmenke, poskytovala a poskytuje spotrebiteľské úvery a vedie množstvo súdnych a exekučných sporov na súdoch v Slovenskej republike o vymáhanie peňažných pohľadávok zo spotrebiteľských úverov. Na zabezpečenie týchto pohľadávok zo spotrebiteľských úverov uvedená spoločnosť vystavovala a prijímala zmenky, ktoré mali zabezpečovaciu funkciu k jej pohľadávkam zo spotrebiteľských úverov voči spotrebiteľom podľa § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v období od 1.8.2008, kedy tento Zákon o spotrebiteľských úveroch umožňoval zmenkou zabezpečiť nároky zo spotrebiteľských úverov. Predložená zmenka bola vystavená dňa 18.3.2010, teda v období po 1.8.2008. Až nový Zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov s účinnosťou od 2.4.2010 neumožňuje, aby zmenka mala vo vzťahu k spotrebiteľským úverom platobnú, či zabezpečovaciu funkciu.

Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že Zákon zmenkový a šekový je osobitnou právnou úpravou, ktorá má prednosť pred osobitnými právnymi úpravami, teda pred Obchodným zákonníkom aj Občianskym zákonníkom, pretože zmenkové právo patrí do oblasti súkromného práva, kedy ingerencia štátu a súdu má len jeden cieľ, a to ochranu individuálnych záujmov a nie záujmov verejných. Základnou súkromnoprávnou normou, ktorá sa používa aj na záväzkové vzťahy, ak nie sú osobitne upravené v Zákone zmenkovom a šekovom, je Občiansky zákonník a Obchodný zákonník. Samotná abstraktnosť zmenky neumožňuje, aby zmenkovo zaviazaná osoba sa bránila tým, že bola pri podpise zmenky uvedená do omylu, spočívajúcim v neznalosti zmenkovo-právných vzťahov, z neznalosti práva alebo z nepochopenia obsahu zmenky. Táto neznalosť nemôže byť ospravedlnením dlžníka zo zmenky.

Zásada abstraktnosti zmenky však môže byť prelomená vtedy, ak pôjde o konanie úplne zakázané - v rozpore so zákonom. V takom prípade neplatnosť zmenky sa nezakladá na omyle, ale na rozpore zmenky s právom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Súd preto v konaniach, kde sú uplatňované práva veriteľov zo spotrebiteľských zmlúv vrátane spotrebiteľských úverov na základe prvopisu zmenky, má podľa § 39 Občianskeho zákonníka skúmať, či uplatnenie práv veriteľa zo zmienek nie je konaním, ktoré je v rozpore s právom podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s kogentnými ustanoveniami zákonov na ochranu spotrebiteľa, ak spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, a preto by takéto neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka boli neplatné. Zvlášť podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, ak sa predmetnou zmenkou požaduje od odporcu ako spotrebiteľa v prejednávanej veci - zmenkový úrok 0,25 % denne, čo predstavuje 91,25 % ročný úrok, ktorý je uvedený priamo na zmenke.

Odvolací súd poukazuje aj na Smernicu rady Európskej únie č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá bola priamo prevzatá do právneho poriadku Slovenskej republiky - piatej hlavy Občianskeho zákonníka (§§ 52 - 54 o spotrebiteľských zmluvách), do Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktoré neodporujú Nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie o veciach s nízkou hodnotou sporu a taktiež neodporuje Zákonom č. 191/1950 - Zákon zmenkový a šekový a čl. 351 Zmluvy o Európskej únii, podľa ktorej je Slovenská republika viazaná Ženevskou zmenkovou konvenciou a Ženevským jednotným zmenkovým zákonom.

Odvolací súd preto na základe uvedeného dospel k záveru, že prejudiciálna otázka, ktorú predložil podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii Súdnemu dvoru Európskej únie Krajský súd v Prešove nemá význam pre toto konanie podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007, pretože toto nariadenie umožňuje vnútroštátnemu súdu konať a vykonávať dokazovanie, aj keď navrhovateľ v konaní predložil indosovanú zmenku a to podľa

čl. 4/4., čl. 5/1. tohto nariadenia. Samotné indosovanie - prevod práv zo zmenky, nemá žiaden vplyv na toto konanie o vydanie rozsudku.

Aj keď Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 má za cieľ zjednodušiť a zrýchliť konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v cezhraničných sporoch, aj toto konanie musí zabezpečiť, aby proces bol spravodlivý a navrhovateľovi aby boli v ňom priznané nároky, ktoré mu vyplývajú z tohto nariadenia. Súd však musí zabezpečiť, aby bola aj v týchto cezhraničných konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu zabezpečená aj ochrana práv spotrebiteľov. Nerešpektovanie vnútroštátneho právneho poriadku a práva Európskej únie o ochrane spotrebiteľa by bolo obchádzaním týchto právnych predpisov prostredníctvom konania podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007.

Odvolačný súd vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre prerušenie tohto konania podľa § 102 ods. 2 písm. c) O. s. p., preto podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O. s. p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa o prerušení konania zrušil.

Ďalším dôvodom, pre ktorý odvolací súd zrušil uznesenie o prerušení konania je ten, že podľa oznámenia Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/156/2013, v ktorom bola Súdneho dvoru Európskej únie položená predmetná prejudiciálna otázka, Krajský súd v Prešove oznámil Súdneho dvoru Európskej únie, že netrvá na tejto prejudiciálnej otázke, čo vyplýva aj z uznesenia predsedu Súdneho dvora zo 4.6.2014, z ktorého je zrejmé, že Krajský súd v Prešove informoval Súdny dvor listom zo 7.5.2014 doručeným do kancelárie Súdneho dvora 13.5.2014, že berie späť svoj návrh na začatie prejudiciálneho konania. Z týchto dôvodov predseda Súdneho dvora nariadil vec C-558/13 vymazať z registra Súdneho dvora.

Úlohou súdu prvého stupňa bude po právoplatnosti tohto uznesenia pokračovať v konaní o návrhu navrhovateľa na vydanie rozsudku podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.